

‘Passend Onderwijs heeft niets veranderd’

Jarenlang werkte ik zij aan zij met een onderwijsinspecteur van aan de ontwikkeling van maatwerk voor kinderen die niet konden gedijen binnen een klas op een school. Het ging om heel verschillende kinderen. Soms waren zij hun klas ver vooruit. Zij raakten gedemotiveerd, soms zelfs depressief of suïcidaal, en presteerden uiteindelijk ver onder hun niveau. Soms waren het kinderen die angsten hadden ontwikkeld, omdat ze werden gepest of door docenten niet werden gezien. Soms was er sprake van een beperking of van een disharmonisch profiel waardoor zij zeer gefrustreerd raakten, omdat er onvoldoende aanpassingen werden gedaan en zij niet tot bloei konden komen.

In die jaren werd gewerkt aan een Wet Passend Onderwijs. Er werd een zorgplicht ingevoerd voor de schoolbesturen, en de scholen moesten voortaan ook aan deze kinderen díe ondersteuning bieden die zij nodig hadden om onderwijs te kunnen volgen. Die zorgplicht was extra. Immers: de Wet Gelijke Behandeling gold al voor scholen sinds 2009, en kinderen met een handicap of chronische ziekte hadden net zo goed recht op onderwijs. Maar door de nieuwe wet kon de minister sancties opleggen door op de budgetten van scholen te korten, als zij deze wet niet zouden naleven.

Inmiddels, bijna drie jaar na invoering van Passend Onderwijs, weten wij hoe het die nieuwe wet is vergaan. Nog steeds zijn er vele thuiszitters. Meer kinderen dan ooit worden van de inschrijvingsplicht op een school vrijgesteld omdat scholen er niet in slagen om hen onderwijs te bieden. Kinderen worden nu ingeschreven op een school maar vervolgens, op advies van het ministerie van onderwijs, ziek gemeld omdat scholen niet kunnen voorzien in een voltijds passend onderwijsaanbod. Het aantal leerlingen in het speciaal onderwijs is niet afgenomen. Het is dan ook onverklaarbaar dat er wordt geklaagd over een zwaardere belasting na de invoering van de Wet Passend Onderwijs, terwijl er in feite niets is veranderd. Sterker nog, het geld dat beschikbaar is voor Passend Onderwijs wordt niet eens volledig uitgegeven.

Door de hulpverlening wordt goed verdiend aan het leed van de kinderen die op scholen niet welkom zijn. Organisaties ten behoeve van thuiszitters schieten als paddestoelen uit de grond en groeien als kool. Hoewel de inspectie en het ministerie weten welke scholen tekortschieten, worden er door het ministerie en de inspectie geen sancties opgelegd. In plaats daarvan zijn er wel richtlijnen vanuit het ministerie en de inspectie die de mogelijkheden voor maatwerk meer en meer beperken. Die richtlijnen worden door gesubsidieerde organisaties zoals de Samenwerkingsverbanden en onderwijsconsulenten te vaak kritiekloos overgenomen. <

Onderwijsjuriste **Katinka Slump** geeft in haar columns inzicht in de complexe wet- en regelgeving van het Onderwijsrecht en wat die regels voor gevolgen hebben voor het recht op onderwijs van leerlingen en de rol van ouders daarbij.

“ER WORDT **GOED**
VERDIEND AAN LEED VAN
KINDEREN”